

Tók landið t. d. handilin við olju og salti og oðrum vorum, ið takast í stórum, kundi tað, við bilgum stórinneypni og biligari frakt, spart ein óforur peningur fyri landið, ulla at vorurnar kortini nýttist at verði dýrari fyri keypmannin ella brúkarin. Ein vælskipaður olju-handil við oljutankum á landi og við tankskipum vildi givið stóran pening í spardómi, særliga nú, tá Russland er ein so sterkur og stórus konkurentur til oljustraniar.

Einkarsola við rúsdrekka kundi, fyri ulla at givið allan millumhandlari ágodan og pening við hækkan av spiritusinum, framt avhaldssakina.

Administratiónin kundi verið ógviliga lætt og bilig.

Munurin skuldi bert verið tann, at allar bestillingar skuldi verið sendar til einkarsolukantóni, hadani tær avgreiddist víðari til, ikki millumhandlarin sum nú, men til sjálva fabrikkina. Tá ið rúsdrekka kom, sent beinleiðis til bestillarin, viðfylgdi ein postuppkrevjing frá einkarsolukantóninum. Atgongdin til rúsdrekka gjordist soleiðis ikki lættari og skjótari, tvørturímóti; prishækkanin vildi niðursett forbrúkið. Einkarsola við rúsdrekka er soleiðis bæði eitt avhaldsmál, sum tað samstundis vil geva nógvan pening til landskassan. Detailtálsalg skuldi sjálvandi einki verið. Ein einkarsola vil eisini gera tað lættari við at halda kontrol við allari smugling, og vil harumframt spara tað núverandi tollarbeiði. —

Tryggingarmálið.

I Føroyum brennur at kalla einki. Allur tann raðuliga stóri brunatryggingarpeningur, ið árliga verður góldin her á landi, hvortur sporleyst frá okkum. Skipatryggingarpeningurin er óhugnaliga stórus, tryggingin fyri eitt skip er lika stór sum rentir og avdráttur av kapitalinum, er tað nakað skil á, og meginparturin av hesum peningi fer eisini út av landinum. Sama er tilfelli við allari aðrari skaðatrygging. Hetta skil er so ort og troystaleyst, sum tað kann vera, og ein og hvør rættshugsandi og fyri okkara landi vælviljandi Føroyingur má siga, at hetta kann ikki ganga longur. Landið má yvirtaka allan bruna-, skipa- og aðra skaðatrygging og nærvið spara landinum stóran summir. Tað er sagt, at hetta kann ikki gerast. Men tað er skeivt. Eru allir partar samdir, landsins ábyrgdarmenn og teir lángeviðandi við kanska stálinum sum styðja, er tað ein lætt sok at yvirtaka tryggingina hjá landinum.

Skipabyggingin.

Hin føroyski skipaflothin er gamalur og má endurnýggjast. Tey seinastu árin er eisini bygt ein hópur av nýggjum forom. Føroya fiskimenn fáa væl lán til at byggja hesi skip, men tað eru teir, ið skulu betala. Og tað var tí rimuligt, at skip teirra vóru bygd av teirra egnu landsmonnum, hvarvið ein stórus

peningur árliga vildi fallið niður hjá okkum sum arbeiðsveningur og ágóði, peningur ið vit annars, sum nú er stalt, einki sýggja av.

Vit hava menn, sum eru forir at byggja skip, bæði væl og virðiliga. Men vegna peningatrot orka teir ikki at fara undir skipabyggingina. Tá so er stalt, halda vit, at landið eigir at koma okkara monnum til hjálpar, so arbeiðið kann falla hjá okkum. Um tað kundi hent, kom ikki at vera arbeiðsloysi hjá okkara báta- og skipstímbrarum.

Banka- og peninga-viðurskipti landsins.

Vit hava bert ein banka, ið drivur sparikassavirki. Okkum torvar ein vinnuvegabanka, ið eins og bankar gera í oðrum londum, kann styðja okkara handils- og vinnulív til fullnar.

Tað er í umbúna at stovna ein tilíkan banka. Tingið er við til at styðja hesa roynd. Nú er at ynskja, at nakað munagott má koma burtur úr. Peninga-viðurskiptini eru alt annað enn góð. Okkum torvar sannuliga allan pening, vit kunna fáa fatur í. Ringar eru tíðmar. Ein banki nýðist sjálvandi at vera varin. Men við forstálsu av viðurskiptunum kann hann gera nóg.

Løgtingsvaldið.

Okkum tykir, at lögtingsvaldið er ov trøngt, særliga torvar tí meiri figgjarvaldið. Krovini frá fólkinum til lögtingið okjast ár eftir ár. Men tá lögtingið hevur bert smáar inntøkur, kann tað ikki gera nakað til muns. Løgtingið má tí hava stórra innløgur. Javnaðarmenn og sjálfstýrismenn vóru í ár samdir um ymsar avgiftir á luksusvorum fyri at veita lögtinginum meiri inntøkur. Hetta munar eitt sindur. Men er ikki nóg mikið. Spell var, at javnaðarmannauppskotið um einkarsolu og avgift uppá tendstíkkar, 1 oyra uppá eskjuna, fullu. Eitt oyra uppá tendstíkkaskjuna, samstundis sum ein maksimalprísur var ásettur, t. d. 3—4 oyru fyri eskjuna, nervaði einki. Nú kostar eskjan nógva staðni 4—5 oyru. Í innkeyp kann tendstíkkaskjan fást fyri ¾ oyra, so 3—4 oyru pr. eskju var ríkiligur útsalgsprísur, sjálvt um innkeypsprísurin við avgiftum varð hækkaður til 1¼ oyra. Hesa natúrliga luksusavgift feldu sjálfstýrismenn og sambandsmenn og feldu harvið eina inntøku uppá 40—50.000 kr. um árið. Tað eru tey, ið siga, at tendstíkkar er nýðsynjarvora. Tað passar ikki. Teir tendstíkkar, ið nýtast til at kyka og tendra lampur við, er allar minst parturin. Roykjaramir hava tað stóra tendstikkaforbrúkið — og royking er luksus.

Tingið má hava meiri innløgur. Men tað hendur ikki til fullnar, fyrr enn menn koma á ting, ið ikki smæðast við at ganga tær rottu innløguleiðir. Taka sjálvir skeiðuna í hond og vinna tann pening, ið nú aðrir fara av stað við og liva høgt av, eins og at fáa tað av-

gift av jorð og landi okkara, sum rimuligt er. Skal tað verða meining í taluni hjá hinum flokkinum um meiri innløg, hugsa vit, at vit tora at siga, at so mega teir fylgja javnaðarmonnum. Við snakki og ætlan kemur ikki nóg á skafti.

Sambandsmenn og sjálfstýrismenn ganga sum oftast saman móti demokratiskum málum, annaðhvørt tað vikur at landbrúki ella sjóvinnum. Í mentunarmálum eins og í øllum demokratiskum málum eru sambandsmenn afturhaldsmenn, og sjálfstýrismenn standa tít og ofta himprandi og stundum heilt konservatívir, skilið er tí so ringt, og vit standa tí so aftarlaga. Vit skulu bert taka nokur domir av teim mongu:

Javnaðarmenn settu uppskot um ellurentu, men tað feldu sjálfstýrismenn og sambandsmenn.

Javnaðarmenn settu uppskot um at veita 10.000 kr. til jarðarbrúkarar. Vit hildu tað vera so lægt, sum hugast kundi. Men sambandsmenn og sjálfstýrismenn gingu bert við til 6000 kr.

Javnaðarmenn settu uppskot um 10.000 kr. sum studning til sjóvinnum, men iðgongum kom bert 5000 kr.

Javnaðarmenn settu uppskot um at keypa Tinganes, men eisini tað var niðurstemmað av hesum flokkinum.

Javnaðarmenn settu uppskot um at styðja eitt avhaldsblað, men uppskotið var felt.

Javnaðarmenn settu uppskot um lóg fyri kontantari útbetalning av arbeiðsløn, men tað varð felt av okkara mótiðsmonnum.

Javnaðarmenn settu uppskot um, at alt kongsgóðið skuldi leggjast undir lögtingsvaldið, so lögtingið kundi regulera leiguna og fremja nýuppdyrking, men tað var felt.

Og vit kunna rokna domi eftir domi.

Vit hugsa, at hvør rættshugsandi veljari vil siga til hvørt av hesum málum, at tað er skilaleyst, at tingmenn skulu fella tilik tyðandi og neyturvilig mál. —

Hertil vilja vit svara, at nú er tíð at fella teir menn, ið fella slik og onnur landsgagnlig mál, við at stemma uppá hin einasta frisinnaða framburðaflokk: Javnaðarmenn.

Farið øll á valg og velji javnaðarmenn!

harvið gagna tit Føroyalandi best.

Sjóvinnubankin í stovnan.

Skrivstovan í Tórshavn er opin til inngjald av lutapeningi hvønn gerandisdag kl. 5—7 sp. Máltr. 117.

Lýsing.

Valstýrið í Tórshavn ger kunnugt, at lögtingsval skal verða í Tórshavnar valdomi **tírsdagin 19. januar 1932** í teitirsali Havnar klubba.

Stemmað verður í tíðini frá kl. 10 fyrra partin til kl. 1 seinra partin og tínaft frá kl. kl. 6 seinra partin til kl. 8 seinra partin, og verður nú ikki givið uppát, so leingi veljarar enn koma at stemma. Í valdominum verða hesi pláss roknaði at vera meira enn 2 km. burtur frá valstaðnum (Havnar klubba), nevniliga: Nórðadalur, Hvítanes, Høvyk, Sanatoríð, húsið hjá J. Nolsøe og Argir.

Tórshavn, tírsdagin 10. novbr. 1931.

Fyri valstýrið
Jacob Joensen,
frn.

Føroya skipara- og navigatørfelag

heldur ársaðalfund í Tórshavn í Tórsholl leyrgarvoldið 9. jan. 1932 kl. 9.

Dagsskrá:

1. Frásøgn frá farna ári.
2. Roknskapurin 1931.
3. Nevndarval.
4. Lónarsáttmáli 1932.
5. Ymist.

Nevndin.

Føroyskir fundir.

Sverri Patursson heldur føroyskan fund á Velbastað 9. jan., í Hesti 10. jan., í Kaldbak 13. jan., á Hvítanesi 14. jan., á Argjum 14. jan., í Nólsoy 15. jan., í Havn 17. januar.

Nærri við lýsingum í byggunum. — Hinir ymsu politisk flokkarnir bjóðast.

Bekendtgørelse.

I Henhold til Lov af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning paa Færoerne, opfordres de Personer, som skal ansættes til personlig Kommuneskat i Thorshavns Kommune (Sogn) til enten selv eller ved en dertil betroet Fuldmægtig, dog i saa Fald under Fuldmagtigverens eget Ansvar, inden 15. Januar 1932 — eller for deres vedkommende, der er pligtige til at fore autoriserede Handelsbøger inden Udgangen af Januar Maaned 1932 — at angive deres Indkomst for Aaret 1931 i Overensstemmelse med de af Kommissionen til Skatteyderne udleverede Skemaer med dertil knyttede Vejledning. — Opmærksomheden henledes paa, at Personer, der i deres Næringsvej sædvanlig benytter et andet Driftsaar end Kalenderaaret, har Ret til ved Selvangivelsen at benytte Driftsaaret. — De saaledes udfyldte Skemaer skal indleveres til Thorshavns Ligningskommission.

Det tilkendegives udtrykkelig, at den, der forseer rettidigt at selvangive sin Indkomst i Overensstemmelse med forannevnte Lov, fortaber Retten til at gøre Indsigelse mod sin Ansættelse i Skat, medmindre han kan godtgøre, at Ansættelsen overskrider hans virkelige Indkomst med mere end 25 pCt. — Er Forskellen større end 25 pCt., skal han betale Skat af den virkelige Indkomst med Tillegg af 25 pCt.

Den, der ved Skemaernes Omdeling maatte være blevet forbigaaet, maa selv paa Byraadskontoret forlange sit Skema, da mulige Fejl ved Omdelingen er uden Indflydelse paa foranstaaende Bestemmelser.

Personer, der er pligtige til at fore autoriserede Handelsbøger, samt skattepligtige Dødsboer, skal sammen med Angivelsen af deres Indkomst indsende Driftsregnskab og Opførelse over Status ved det paagældende Driftsaars Begyndelse og Slutning.

Selvangivelser, der ikke indkommer inden de ovennævnte Frister i den foreskrevne Form og i behørig underskrevet Stand, har ikke Krav paa at komme i Betragtning.

De Arbejdsgivere, som paa omdelte Blanketter er opfordret til at meddele Oplysninger om udbetalte Lønninger m. m. til deres Personale, maa inden 15. Januar 1932 fremkomme med disse Oplysninger, hvortil de har Pligt i Medfør af oven citerede Lovs § 34, idet bemærkes, at saadanne Oplysninger i Tilfælde af Vægring kan fremtvinges af Justitsministeriet ved Dagbøger.

Opmærksomheden henledes paa, at den, der til Skade for Kommunen mod bedre Vidende gør en urigtig Selvangivelse eller meddeler urigtige Oplysninger til Ligningskommissionen om sine Indtægter eller Formue- og Lejlighedsforhold, straffes med til Kommunens Kasse at bøde den besvægne Skats Beløb 10 Gange.

Thorshavns Ligningskommission, den 28. Decbr. 1931.

Sjóvinnubankin
vil styðja aðalvinnuveg
Føroya: sjóvinnuna.

Takið tí allir Føroyingar saman, so
stovna við lættliga bankan til vdrs.

Hvor lutur er upp á 100 króunur, helvtin at rinda
januar 1932, helvtin januar 1933.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Ábyrgdarmaður: M. S. Viðstein.
Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.